

altsaa med andre Ord, at man igjen var inde paa Folkethingsparlamentarismen, han brugte endog en saadan Ytring idag som den, at selv om en Sag var nok saa god, vilde man, hvis den blev bragt frem paa den Maade, at Ministeriet satte sin Eksistens ind paa dens Fremme, sige at Ministeriets Bortgang var en endnu bedre Sag, og det er jo ogsaa ganske tydeligt, at de Herrer have gjort sig Haab om at benytte disse Poster, med Hensyn til hvilke der er Uoverensstemmelse mellem Thingene, som et Middel til Ministeriets Hjernelse. De have dog vel ikke kunnet mene, at Ministeriets Bortgang skulde bevirke, at man paa disse Punkter lettere skulde komme til en Overenskomst; de have vel ikke ment, at man, idet Landsthinget havde gjort disse Poster til sine, ved Ministeriets Afgang, vilde kunne faae en Løsning med Hensyn til disse Punkter. Som jeg tidligere har sagt, i hvilken Henseende skulde Ministeriets Afgang bevirke en Forandring heri? Vilde Ministeriets Afgang bevirke, at der blev den Dyrtid, som man paaftaar, at der ikke er, eller skulde det bevirke, at Ons Syn for denne Dyrtid blev klarere, end det ellers var? Det vilde man dog formodentlig ikke vedgaa. Eller i hvilken Henseende skulde Ministeriets Afgang kunne bevirke, at Universitetet mere skulde kunne taale, at dets Formue oppispes? Eller skulde det bevirke, at Ons Syn for, at man ikke burde lade dette ske, blev klarere? Det Sidste vilde man dog formodentlig ikke vedgaa. Jeg har imidlertid det Haab, at de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem idag, ikke ere saadanne, som vilde faae den vedblivende Indflydelse paa Thingets Stilling, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) søgte ogsaa idag paa tydelig Maade at fralægge sig enhver Tante om en Folkethingsparlamentarisme. Jeg næren derfor det Haab, at hvorledes det end gaar denne Gang, og hvor liden Udsigt der er til en Finantslov, vil man dog i de kommende Aar kunne naae dertil. For iaar have vi jo foreløbig den midlertidige Bevilling, og der vil altsaa blive Spørgsmaal om dens Brug. Jeg har ikke kunnet finde mig og kan fremdeles ikke finde mig foranlediget til at gaa ind paa nogen Indbegaaelse af det Foredrag med Hensyn til den midlertidige Bevillings Omfang og Fortolkning, som blev holdt af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) ved denne Sags forrige Behandling. Foruden at det, som den høitærede Formand da bemærkede, ikke hører ind under denne Sag, er der for mig den Hindring, at der jo dog er en Mulighed for, at disse Spørgsmaal ville blive bragte for den Domstol, af hvilken jeg er Medlem. (Stemmer: Na!) Jeg hører, at man siger „Na!“ De Herrer mente formodentlig, at, da De ikke have bragt Spørgsmaalet om den provisoriske Finantslovs Gyldighed for Rigsretten, saa

ville De saameget mindre bringe saadanne mindre Spørgsmaal, som der kan fremkomme ved den midlertidige Finantslov, for Rigsretten. Det er muligt; men denne Slutning er dog ikke sikker; thi det Første kan jo have sin Grund i, at der er opstaaet hos dem en mere levende Følelse af, at den provisoriske Finantslov under de daværende Forudsætninger var en saadan Nødvendighed, at den ikke vil kunne forkastes. Anden Grund veed jeg ikke; jeg har ofte nok provoceret Dem til at komme med Deres Grund i den Henseende, men jeg har aldrig kunnet faae den frem; med Hensyn til denne Bevillingslov vil det maasse stille sig anderledes. Jeg vil, som sagt, ikke kunne indlade mig paa nogen Udtalelse ligeoverfor det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen). Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kaldte det, jeg tror overilet eller ubebetænkt, at jeg ved en tidligere Behandling havde ladet falde Ytringer om, hvorledes Universitetets Stilling vilde være efter den midlertidige Finantslov, maa jeg dog væge mig derimod, thi det er jo dog saa, at man ikke af Hensyn til en saa tjern Mulighed, som der dengang var for, at der skulde blive reist Strid om et saadant Spørgsmaal, kan afholde sig fra at komme med Udtalelser angaaende en Lovs Virkning. I saa Fald vilde man jo aldrig kunne tale om nogen som helst Ting, og det kunde ikke falde mig ind, at noget Menneke vilde rejse Strid om den Opsfattelse, jeg gjorde gjældende. Senere har jeg imidlertid hørt, at der er reist Strid derom, og det vil gjøre, at jeg vil komme til at overveie Sagen paany og tage de forskjellige Sider af Sagen i Betragtning, saa at det ialtsald er umuligt for mig nu at udtale mig derom. Jeg betvivler iøvrigt, at jeg selv under andre Omstændigheder vilde have indladt mig paa nogen Diskussion angaaende dette Punkt med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds; thi det ærede Medlem kom ved denne Leilighed med en saa mærkvaerdig Logik og opstillede en saa særegen logisk Regel, at jeg betvivler, at vi paa nogen Maade kunde blive enige. Det ærede Medlem opstillede nemlig den Sætning, at det var umuligt fra et logisk Standpunkt at kunne forsvare, at den midlertidige Bevillingslov kunde faae større Betydning og Indhold derved, at den var for hele Finantsaaret, end om den kun gjaldt for en kort Tid. Det ærede Medlem sagde, at det var logisk umuligt at fatte, hvorledes en Lovs Text kunde faae et andet Indhold derved, at den kom til at gjælde for et andet Tidrum, og han mente fremdeles, at det var logisk at sige, at det vilde være akkurat det Samme, som at jeg, naar jeg havde laant en Mand 100 Kr. paa en Maaned, og han saa fik Fristen udvidet til et Aar, skulde